

DANI VAN GAALEN

Rocken met een kanon

Kevin Pasman

Als voorprogramma van Anneke van Giersbergen zijn The Jacks dit jaar door het hele land te horen. Ook op hun nieuwe ep *Raw & Gorgeous* rocken de drie dames en een heer stevig door. Dani van Gaalen drukt met haar harde, strakke drumwerk een onmiskenbaar stempel op de muziek.

'De eerste ep is nog ingedruimd door Bram van den Berg. Ik had al wel auditie gedaan, maar ze hadden nog geen keuze gemaakt. Het is heel mooi geworden, maar natuurlijk had ik het graag zelf gedaan.'

'Ik heb ooit gezegd dat ik nooit met meiden in een band wil, maar ik ging hun nummers luisteren, demo's voor de eerste ep, en die vond ik zó tof dat ik Estelle (Stijkel, gitariste; red.) meteen heb laten weten dat ik interesse had als ze nog een drummer zochten. Een half jaar later ben ik uitgenodigd om auditie te komen doen. Ik was de eerste en ben het uiteindelijk ook geworden. Ze waren niet per se op zoek naar een vrouwelijke drummer, maar het was gewoon hun stijl; lekker hard, strak en recht door. Je zult mij bijvoorbeeld nooit een drumsolo horen spelen.'

'Ik ben begonnen met drummen om indruk te maken op mijn vader. Hij drumde vroeger ook, maar hij was ermee gestopt. Mijn eerste grote voorbeeld was mijn oude drumleraar, Paul Gregoor.'

Verder was ik een groot fan van Larry Mullen jr., maar ik keek nooit zo veel naar andere drummers. Nog steeds niet trouwens.

'Vroeger deed ik altijd mee aan Ziewent Live. Dan kwamen bij ons in het dorp, een dag voor de kermis, muzikanten bij elkaar om covers te spelen. De tweede keer dat ik meedeed, mocht ik van mijn vader een goed drumstel uitzoeken. Moeilijk, want er was zo veel, en ik wist nog niet goed wat ik precies zocht. Uiteindelijk stuitte ik op mijn Gretsch kit, en hij bevat nog steeds supergoed. Ik vind die kick heel erg vet, omdat hij zo diep is: 20"x22"', een kanon!

'Momenteel gebruik ik vooral Masterwork bekkens. Ze zijn betaalbaar en klinken echt te gek. Ik heb wel een Zildjian ride, maar ik ben wel een fan van

Masterwork, ondanks dat ik alles kapot sla. Hiervoor had ik alles van Paiste en dat sloeg ik ook kapot. In dat opzicht maakt het merk dus niet uit, haha. Ik heb in één jaar tijd een heel setje bekkens erdoorheen geslagen, inclusief de hihat.

'Vanaf dag één heb ik mijn stokken bewaard. Ik heb alles nog, echt tonnen vol. De stokken waar ik belangrijke dingen mee gespeeld heb, heeft mijn vader ingelijst en mijn naam, de show en datum erin gegraveerd. Ik doe niets weg, zeker mijn aller-eerste drumstel niet. Ik hecht daar gewoon te veel waarde aan.' (Kevin Pasman)

www.thejacks.nl

VINSENT PLANJER

Muzikale vrijheid met een tombak

Twintig jaar na dato is het nauwelijks meer voor te stellen, maar ooit koos een jonge Vinsent Planjer voor een studie economie. 'Ik dacht: kun je als professionele drummer wel voldoende geld verdienen?'

Maar na een jaartje in de boeken en cijfers besloot Planjer alsnog z'n hart te volgen en ging hij naar het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Daar volgde hij met succes de studie jazzdrums. Inmiddels is Vinsent Planjer 39 en is hij uitgegroeid tot een gerenommeerde slagwerker in de jazz en wereld-

muziek. Wanneer Slagwerkkrant hem spreekt, is hij net terug van drie optredens in het Russische Novosibirsk met het Rembrandt Frerichs Trio, waarvan recent overigens ook het album *Continental* is verschenen. Momenteel tourt het trio intensief door Nederland. Ook staan trips naar Spanje en Algerije en een belangrijke showcase op Jazzahead in Bremen op de planning. Daarnaast speelt Planjer in het jazz/wereldkwartet Levantasy, ook met Rembrandt Frerichs, en in de 12-mans band The Hague Ethospheric Orchestra. Tussen de bedrijven door is hij slagwerker in een kindershow van Ageeth de Haan.

Drums (oftewel z'n Yamaha Maple Custom jazzkit met 18" bass, 12" en 14" toms, drie Ludwig snares en, via een endorsement, Dream bekkens) is z'n hoofdinstrument. In Levantasy speelt hij echter ook tombak, een Iraanse handtrommel. 'Een tombak klinkt in eerste instantie als een schoendoos. Je moet het echt leren bespelen, daarom heb ik nu ook les. Ik gebruik de tombak in Perzische stukken. Ritmisch zijn die niet zo moeilijk, het gaat daarin om de ornamenten, de versieringen tussendoor. Heel interessant om te doen.'

Zijn muziekhelden zijn Miles Davis, Chick Corea en sinds kort Brain Blade. 'Ik zag Blade in 2010 met het Wayne Shorter Quartet op The Hague Jazz, waar ik zelf ook speelde. Dat is echt de piek. Zo vrij, zo over alle stijlen heen. Dan sta ik echt op de stoelen.'

Muzikale vrijheid is voor Vinsent ook essentieel. 'Het improviserende element is mijn hoeksteen. Spelend componeren of componerend spelen noem ik dat. Zo ontstaan vaak de mooiste nieuwe dingen. Ik speel ook wel stukken de vastliggen, maar dan begint het al snel te kriebelen.'

Planjer schrijft ook eigen materiaal en hij start deze zomer met de opnamen van z'n eerste solo-cd. Daaraan zullen ook muziekkompanen Rembrandt Frerichs, Guus Bakker (contrabas), Anton Goudsmit (gitaar) en Efraim Trujillo (sax) meewerken. Hij hoopt het album begin 2013 uit te brengen. Aan werk geen gebrek dus?

'Een professioneel bestaan opbouwen is me prima gelukt, ja. Je moet gewoon doen wat je wilt en je over dat soort zaken geen zorgen maken. Dat heb ik wel geleerd. Als je hard werkt, dan kan het prima. Ik word geen miljonair, maar doe enorm leuke dingen. Ik voel me hartstikke rijk.' (Han Neijenhuis)

Cees van de Ven

NIELS VOSKUIL

Fusionjazz met Amerikaanse helden

Wie niet waagt, wie niet wint. Het geldt als geen ander voor Niels Voskuil. De jonge drummer stuurde een mail naar enkele befaamde Amerikaanse sessiemuzikanten met de vraag of ze op z'n soloalbum wilden spelen. Tot Voskuils verbazing reageerden ze stuk voor stuk enthousiast.

En zo kon het gebeuren dat Steve Hunt (piano), Ernest Tibbs (bas) en Andy Suzuki (sax) nu eens niet in dienst spelen van pakweg Allan Holdsworth, Vinnie Colaiuta of Chick Corea, maar van de 26-jarige drummer uit Den Haag. Voskuil is er zelf nog beduusd van. 'Ik luister veel naar mensen als Holdsworth. Zijn muzikanten vind ik echt te gek. Dus ik heb het erop gewaagd en ze gemaïld, m'n verhaal verteld en muziek meegestuurd. Eerlijk gezegd had ik verwacht niet eens antwoord te krijgen,

maar alle drie reageerden ze enthousiast. Steve Hunt bood zelfs aan om de plaat te produceren.'

Dat laatste is niet gebeurd. Niels Voskuil is zelf verantwoordelijk voor productie en mix van *On Her Return*. De Amerikanen hebben hun partijen in hun eigen homestudio ingespeeld en via internet verzonden. 'Dat was ook de enige mogelijkheid. Ik kon ze niet hierheen halen. Ik kon sowieso niet veel betalen, maar dat maakte hen blijkbaar niet uit. Dat is een extra compliment. Die jongens zijn veelgevraagd muzikanten; ze zitten echt niet verlegen om werk.'

On Her Return bevat negen sfeervolle fusionstukken, gecomponeerd door Niels Voskuil zelf. Vanzelfsprekend geweldig gespeeld. Waarbij het

knappe, dynamische, maar vooral ook smaakvolle drumwerk van Niels Voskuil absoluut niet onderdoet voor het spel van z'n gerenommeerde begeleiders, waaronder ook Nederlander Frans Vollink (bas). Voskuil heeft een heldere visie op zijn spel. 'Ik denk als muzikant, ik maak muziek. Ik hoef niet zo nodig te laten horen hoe goed ik ben, ik speel geen onnodige fills. De muziek moet diepgang hebben.'

Die diepgang vindt hij vooral in jazz en fusion – niet toevallig studeerde hij jazz aan het Conservatorium van Amsterdam – maar met een fusionband is het lastig veel te spelen. Vandaar dat Voskuil ook andere dingen doet. Hij geeft drumles, componeert muziek voor documentaires, mixt opnamen van an-

deren. Maar het liefst speelt hij live. Nu het hem is gelukt om grote namen op z'n album te krijgen is het volgende doel om met diezelfde mensen te gaan touren. Ook daar geldt: 'wie niet waagt...'

'De jongens willen graag. Alleen is het organisatorisch een hele klus. Ik moet veel kosten vooraf betalen, zoals tickets, hotels, vervoer. Ik ben allerlei mogelijkheden aan het onderzoeken en ook bezig een management te vinden. Of het lukt? Geen idee. Maar ik ga er alles aan doen.' (Han Neijenhuis)

On Her Return is online verkrijgbaar via Cdbaby.com.

